

Sygn. akt VIII Pz 123/18

POSTANOWIENIE

Dnia 15 listopada 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Grażyna Łazowska

Sędziowie: SSO Teresa Kalinka

SSR del. Anna Capik-Pater

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2018r. G.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy D. S.

przeciwko Spółce (...) Spółce Akcyjnej w B.

o świadczenie rekompensacyjne

na skutek zażalenia pozwanej

na punkt drugi postanowienia Sądu Rejonowego w Z.

z dnia 13 sierpnia 2018r. sygn. akt IV P 146/18

postanawia

oddalić zażalenie.

(-) SSO Teresa Kalinka (-) SSO Grażyna Łazowska (-) SSR del. Anna Capik-Pater

Sędzia Przewodniczący Sędzia

UZASADNIENIE

Powódka D. S. domagała się od pozwanej Spółki (...) S.A. w B. rekompensaty z tytułu utraty prawa do deputatu węglowego w rozumieniu ustawy z dnia 12 października 2017r. o świadczeniach rekompensacyjnych z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla. Na rozprawie w dniu 13.08.2018r. powódka cofnęła pozew ze zrzeczeniem się roszczenia, wskutek czego skarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Z. w pkt 1 umorzył postępowanie, zaś w pkt 2 odstąpił od obciążania powódki kosztami procesu. W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że w przedmiotowej sprawie wystąpiły szczególnie okoliczności, o których mowa w art. 102 k.p.c., uzasadniające odstąpienie od obciążania powódek kosztami procesu, a to w szczególności: fakt, iż dochodzone roszczenie o zapłatę utraty rekompensaty za utracony deputat węglowy jest roszczeniem, które zagwarantował ustawodawca tylko niektórym kategoriom osób, a także krótki zawity termin do złożenia odwołania od decyzji strony pozwanej, który mógł powodować pewnego rodzaju „pochopność” decyzji powódek. W ocenie Sądu I instancji zasady współżycia społecznego nie pozwalają nałożyć na przegrywającego obowiązku zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Ponadto zarówno charakter roszczeń z jakimi wystąpiły powódki, jak i ich subiektywne przekonanie o zasadności zgłoszonych roszczeń, pozwalały zastosować normę przewidzianą w art. 102 k.p.c.

Pozwana Spółka (...) S.A. w B. wniosła zażalenie na powyższe postanowienie, zaskarżając je w części, tj. w zakresie pkt 2. Pozwana zarzuciła naruszenie przepisów postępowania, a to:

- art. 98 k.p.c. oraz art. 102 k.p.c. poprzez odstąpienie od obciążania powoda kosztami postępowania, pomimo przegrania przez powoda sprawy, a także pomimo niezastnienia w niniejszej sprawie przesłanek, o których mowa w art. 102 k.p.c., tj. wypadków szczególnie uzasadnionych;
- § 2 pkt 4 w zw. z § 9 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych poprzez jego niezastosowanie.

Pozwana domagała się zmiany postanowienia w zaskarżonym zakresie poprzez zasądzenie od powódek na rzecz pozwanej kwoty 1.350 zł tytułem kosztów postępowania oraz zasądzenia od powódek na rzecz pozwanej obowiązku zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu podniosła, że nie sposób przyjąć – jak w jej ocenie argumentuje zaskarżone postanowienie Sąd Rejonowy – iż nieznanomość prawa jest przesłanką uzasadniająca odstąpienie od obciążania strony przegrywającej kosztami postępowania. Podkreśliła, że powódki otrzymały decyzję odmowną w sprawie rekompensaty na etapie przesądowym, w uzasadnieniu której pozwana wyjaśniła w sposób jednoznaczny z jakich przyczyn powódki nie są uprawnione do rekompensaty. Ponadto pozwana wskazała, że 14-dniowy termin na wytoczenie powództwa w przedmiotowej sprawie nie jest krótszy od innych ustawowych terminów przewidzianych na wnoszenie środków odwoławczych, w tym terminów przewidzianych w prawie pracy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej nie zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie Sąd Okręgowy w pełni podziela stanowisko Sądu Rejonowego w zakresie odstąpienia od obciążania powódki kosztami procesu na zasadzie art. 102 k.p.c.

Sąd Okręgowy zgadza się z twierdzeniem pozwanej, że regułą w postępowaniu cywilnym jest zasada odpowiedzialności za wynik procesu określona w art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Zgodnie natomiast z treścią art. 102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Powyższy przepis stanowi wyjątek od reguły ponoszenia kosztów procesu przez stronę przegrywającą.

Sąd nie jest zobligowany do zastosowania art. 102 k.p.c., ale posiada taką możliwość, po rozważeniu całokształtu okoliczności sprawy. W postanowieniu z dnia 24 października 2013r. sygn. IV CZ 61/13 (LEX nr 1389013) Sąd Najwyższy wskazał, iż hipoteza przepisu art. 102 k.p.c., odwołująca się do występowania "wypadków szczególnie uzasadnionych", pozostawia sądowi orzekającemu swobodę oceny, czy fakty związane z przebiegiem procesu, jak i dotyczące sytuacji życiowej strony, stanowią podstawę do nieobciążania jej kosztami procesu.

W ocenie Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie zaistniały szczególnie uzasadnione przypadki uzasadniające zastosowanie art. 102 k.p.c. i odstąpienie od obciążania powódki kosztami procesu, bowiem powódka z uwagi na wiek 74 lat mogła mieć problem z interpretacją przepisów prawa, występowała w sprawie bez profesjonalnego pełnomocnika, nadto ma trudną sytuacją finansową (pobierana przez powódkę renta rodzinna po zmarłym mężu wynosi 1044,54zł. netto miesięcznie).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy w G. uznał zażalenie pozwanej za bezzasadne i w oparciu o art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł o jego oddaleniu.

(-) SSO Teresa Kalinka (-) SSO Grażyna Łazowska (-) SSR del. Anna Capik-Pater

Sędzia Przewodniczący Sędzia